

РЕШЕНИЕ

№ 6199

гр. София, 26.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 07.10.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Къосева

Ева Пелова

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **5069** по описа за **2022** година докладвано от съдия Росица Цветкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на „ПРОУЧВАНЕ И ДОБИВ НА НЕФТ И ГАЗ“ АД, ЕИК[ЕИК], представлявано от изпълнителните директори - П. Н. и Л. Ч., чрез юристконсулт - С. А. Г., срещу Решение № 1431 от 21.04.2022г. по н.а.х.д № 17448/2021 г. по описа на СРС, НО, 14 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № № Р-10-856 от 19.11.2021г., издадено от Заместник - председателя, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“ на Комисията по финансов надзор, с което на основание чл. 221, ал. 8, т. 3, предл. първо от Закона за публично предлагане на ценни книжа /ЗППЦК/, на дружеството е

наложена имуществена санкция в размер на 5 000 /пет хиляди/ лева за нарушение на чл. 114а, ал. 9, вр. чл. 100т, ал. 1, изр. първо, предл. второ, вр. ал. 3, вр. чл. 114, ал. 2 от Закона за публично предлагане на ценни книжа.

В жалбата се твърди, че оспореното решение е неправилно и незаконосъобразно поради нарушение на процесуалния закон. Счита, че АУАН е незаконосъобразен и е съставен при нарушение на разпоредбата на чл.34, ал.1, изр. второ, предл. първо от ЗАНН. Касаторът сочи, че не е съгласен с констатациите в НП, че сроковете по чл.34, ал.1 от ЗАНН в административно наказателното производство са започнали да текат от 10.03.2021г. с получаването на писмо № 09-6-32/10.03.2021 от Централен депозитар АД, т.е. от момента в който КФН е получила последния документ по проверката. Твърди, че още на 04.01.2021г. КФН е разполагала с достатъчно информация за проверяваните факти и лица и срокът по чл.34, ал.1, предл. второ, предл. първо от ЗАНН, тече от този момент, а не от дата на последния събран документ по проверката. Още повече, че на 03.02.2021г. е предоставена информация на КФН, че акционерното участие пряко и непряко на „Химимпорт“ АД в двете дружества е над 25 %. Излагат се съображения, че не е спазен срокът, съгласно чл.34, ал.1 от ЗАНН, касаещ момента на откриване на нарушителя, както и че НП е издадено в нарушение на разпоредбата на чл.52, ал.1 от ЗАНН, защото наказващият орган е длъжен да се произнесе по административно наказателната преписка в месечен срок от получаването ѝ. В настоящия случай АУАН е съставен на 25.05.2021 г., а НП № Р-10-856 е постановено на 19.11.2021 г. Касаторът сочи, че не е нарушена разпоредбата на чл.114а, ал. 9, вр. чл.114, ал.2 от ЗППЦК, както и целта на закона, защото в конкретната сделка не е взело участие заинтересовано лице. Излага още, че не е налице фактическият състав на изпълнителното деяние и не е възникнало задължение за оповестяване пред обществеността, съответно неоповестяването пред обществеността по реда на чл.114а, ал.9 от ЗППЦК не представлява административно нарушение на цитираната законова разпоредба. Излага съображения, че е налице маловажен случай съобразно чл.28 от ЗАНН. Моли решението да бъде отменено.

В съдебното заседание касаторът чрез процесуалния си представител поддържа така подадената касационна жалба.

Ответникът – Комисия за финансов надзор, редовно призован, се представлява от гл.

юрк. Н., който оспорва касационната жалба като неоснователна и моли да се остави в сила решението на СРС по съображения подробно изложени в писмена защита.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С.-ГРАД, след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите и изразените становища на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна с правен интерес.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

От фактическа страна, СРС е приел, че при извършена документна проверка е установено, че публичното дружество „Проучване и добив на нефт и газ“ АД на 30.10.2020г. е представило в КФН индивидуален междинен финансов отчет за дейността си за трето тримесечие на 2020 г., като в раздел „Текущи пасиви“, група „Търговски и други задължения“, статия „Текущи задължения“ от счетоводния баланс на дружеството към 30.09.2019 г., последното отчита задължения към свързани предприятия в размер на 22 963 хил. лв., докато към 30.06.2020 г. същите са в размер на 21 459 хил. лв., съгласно шестмесечен финансов отчет за 2020г., представен в КФН чрез е-Р., вх. № 10-05-5060 от 30.09.2020 г. При извършената проверка органите на КФН констатирани, че на 25.06.2020 г. е било проведено заседание на УС на „Проучване и добив на нефт и газ“ АД, на което са присъствали всички членове на УС и единодушно е било прието решение дружеството да кандидатства пред „Централна кооперативна банка“ АД за предоставяне на банков кредит. На 23.07.2020 г. „Проучване и добив на нефт и газ“ АД сключило договор за банков кредит с променлив лихвен процент с „Централна Кооперативна Банка“ АД, ЕИК[ЕИК], в размер на 1 650 000 лв. за допълване на оборотния капитал на публичното дружество. Кредитът бил усвоен на 24.07.2020 г. - 705 000 лева и остатъкът в размер на 945 000 лева - на 23.09.2020 г. На 27.01.2021 г. от дружеството била изискана повторно декларация от представляващите „Проучване и добив на нефт и газ“ АД относно наличието на заинтересовани лица по смисъла на чл. 114, ал. 7 ЗППЦК в сделката по сключването на договора за банков кредит, като не било декларирано изрично дали

сделката е извършена с участието на заинтересовани лица.

СРС констатира, че въз основа на получената информация от „Централен депозитар“ АД, експертите от КФН приели, че „Химимпорт“ АД притежава повече 25 на сто от гласовете в общите събрания на акционерите на страните по договора за банков кредит - „Проучване и добив на нефт и газ“ АД и „Централна кооперативна банка“ АД, поради което се явява заинтересовано лице по смисъла на чл. 114, ал. 7, предл. пето и шесто, вр. т. 2, предл. първо и второ, хипотеза първа ЗППЦК.

С оглед на констатациите от проверката било прието, че на 24.07.2020 г. публичното дружество „Проучване и добив на нефт и газ“ АД е извършило нарушение на разпоредбата на чл. 114а, ал. 9 от ЗППЦК, тъй като не е оповестило по реда на чл. 100т, ал. 1, изр. първо, предл. второ, вр. ал. 3 ЗППЦК на обществеността за сделката по чл. 114, ал. 2 ЗППЦК в деня на сключването, а именно на 23.07.2020 г. Поради това на 25.05.2021 г. бил съставен АУАН, а въз основа на него и обжалваното НП.

От правна страна СРС е приел, че е налице словесно описание на нарушението, което съответства на посочената в АУАН и НП правна квалификация на същото. Приел е още, че от събраните по делото писмени и гласни доказателства безспорно се установява, че дружеството - в законоустановения срок – до 23.07.2020 г., не е оповестило, по реда на чл.100т, ал.1, изр. първо, предл. второ, вр. ал. 3 ЗППЦК, на обществеността за сделката по сключването на договор за банков заем с „Централна Кооперативна банка“ АД, предварително одобрена с решение от 25.06.2020г. на УС на „Проучване и добив на нефт и газ“ АД. Въззивният съд е счел, че безспорно е доказано, че на първия ден, следващ крайния срок за оповестяване на сделката по чл.114, ал.2 ЗППЦК на обществеността, а именно на 24.07.2020г., „Проучване и добив на нефт и газ“ АД, ЕИК:[ЕИК], е осъществило формално нарушение на чл. 114а, ал. 9, вр. чл. 100т, ал. 1, изр. първо, предл. второ, вр. ал. 3, вр. чл. 114, ал. 2 ЗППЦК. Изложил е също така, че не е налице и хипотезата на „маловажен случай“ по смисъла на чл. 28 ЗАНН, доколкото извършеното нарушение не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с други нарушения от този вид.

Изводите на предходната инстанция се споделят изцяло от настоящия съдебен състав на Административен съд София – град. При субсидиарното действие на НПК, СРС е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който

е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело. Поради това и като взе предвид, че при цялостната служебна проверка на постановеното от СРС решение, съдът не констатира необоснованост, непълнота на доказателствата или съществени нарушения на процесуалните правила, налагащи отмяна на решението, настоящата съдебна инстанция намери, че същото следва да бъде оставено в сила.

Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства; в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил. Въз основа на последните е направил изводи, които настоящият състав споделя и към които препраща на основание чл.221, ал.2, изр.2 АПК, в редакцията от ДВ бр.77/2018г., сила от 01.01.2019г. В същите мотиви са обсъдени доводите, изложени от касатора като касационни основания, които мотиви настоящият съд споделя напълно.

Отговорността на касатора е ангажирана за нарушение на чл.114а, ал.9 във връзка с чл.100т, ал.1, изречение първо, предложение второ, във връзка с чл.3, във връзка с чл.114, ал.2 от ЗППЦК. Първата разпоредба предвижда, че, публичното дружество е длъжно да оповести при условията и по реда на чл. 100т, ал. 1 и 3 сделките по чл. 114, ал. 2 и 3, както и информацията по ал. 8, в деня на сключването им. Според чл.114, ал.2 ЗППЦК сделките на публично дружество с участие на заинтересовани лица, извън посочените в ал.1, подлежат на предварително одобрение от управителния орган на публичното дружество.

От доказателствата по делото е установено, че на 25.06.2020г. е проведено заседание на Управителния съвет на „Проучване и добив на нефт и газ“ АД, като на това заседание е прието решение за сключване на договор за банков кредит и са упълномощени изпълнителните директори да договорят условията по договора. Установено е също така, че сделката е с участие на заинтересовано лице. Предвид това за всеки един от членовете на управителния орган е възникнало задължението по чл.114а, ал.9 ЗППЦК, тъй като не е оповестило по реда на чл. 100т, ал.1, изречение първо, предложение второ, във връзка с чл.3, във връзка с чл.114, ал.2 от ЗППЦК. Безспорно е установено също така, че това задължение не е изпълнено от касатора. Предвид това, същият е осъществил вмененото му нарушение и съответно

законосъобразно е ангажирана административно-наказателната му отговорност.

Административнонаказателното производство е образувано законосъобразно, вкл. при спазване на сроковете, регламентирани в чл.34 ЗАНН. Съответен на доказателствата по делото е изводът на съда, че всички факти и обстоятелства по извършване на нарушението и самоличността на нарушителя са станали известни на АНО на 10.03.2021г. и тримесечният срок за образуване на административно-наказателното производство със съставяне на АУАН е започнал да тече от тази дата. Съставянето на АУАН на 25.05.2021г. е в рамките на този 3-месечен срок, поради което възражението на касатора е неоснователно.

Произнасянето на АНО в срок по-дълъг от едномесечния, регламентиран в чл.52, ал.1 ЗАНН, не опорочава производството, нито влияе върху законосъобразността на НП. Този срок има инструктивен характер и не преклудира правото на АНО да се произнесе по преписката.

По изложените съображения, поради липсата на сочените от касатора касационни основания и на други такива по чл.218, ал.2 АПК, установени от касационната инстанция служебно, оспореното решение следва да бъде оставено в сила.

Предвид изхода на спора, предмет делото, правото на разноски е възникнало за ответника. То е своевременно упражнено, като до приключване на устните състезания по делото е поискано присъждането им. Предвид фактическата и правна сложност на делото, проведеното едно съдебно заседание, обема и качеството на реално предложената от процесуалния представител на ответника защита, искането за определяне на юрисконсултско възнаграждение над минималния размер е изцяло лишено от основание. Процесуалното представителство на ответника е осъществено от юрисконсулт, чието възнаграждение съдът определя в размер на 80 лева - чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ, във връзка с чл.27е от Наредба за заплащането на правната помощ.

Водим от горното, Административен съд София-град, X.-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1431 от 21.04.2022г. по н.а.х.д № 17448/2021 г. по

описа на СРС, НО, 14 състав.

ОСЪЖДА „ПРОУЧВАНЕ И ДОБИВ НА НЕФТ И ГАЗ“ АД да заплати на Комисията за финансов надзор сумата в размер на 100 /сто/ лева, представляваща разноси по производството.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.